

Kristoffer Høy Sidenius' translokationstale

Taler

Kristoffer Høy Sidenius
Rektor på Gribbskov
Gymnasium

Dato

26. juni 2020

Sted

Gribbskov Gymnasium

Omstændigheder

På grund af COVID-19 blev årets translokation på Gribbskov Gymnasium afviklet over 10 gange.

Kære studenter

2017 og 2018. Det var de år, I begyndte her på Gribbskov Gymnasium på henholdsvis STX og HF. Det virker ikke som særlig lang tid siden. Og så alligevel. Der er sket meget siden. I august 2017 var Brexit en ide, klimaet var lidt ligesom vejret og corona var en øl. Nu er Brexit (næsten) en realitet og klimaet står øverst på den politiske dagsorden, eller rettere gjorde det, indtil coronavirussen vendte op og ned på hele verden. Der er kort sagt sket en del ude i verden, mens I har gået her i Gribbskov Gymnasiums trygge rammer – rammer som også blev helt forandrede i dette forår.

I er på mange måder en helt speciel årgang. I er den første årgang studenter på den nye gymnasireform og coronakrisen har givet jer en masse virtuelundervisning, undervisning med stor fysisk afstand, meget få eksamener og uendelig mange mails fra mig. Alt i alt blev jeres afsluttende forår forsømt, mærkeligt og uvirkeligt, for intet var som det plejer.

Men det er ikke kun reform og corona, der gør jer specielle. I er også helt særlige, fordi I er den første årgang studenter fra Gribbskov Gymnasium, hvor huerne er både røde og blå. Jeg er utrolig glad og stolt over, at I dermed i dag viser, at vi både har STX og HF her hos os, og derfor skal I alle sammen først og fremmest ønskes et kæmpe stort tillykke med huerne!

I har alle – uanset huefarve – været med til at udvikle Gribbskov Gymnasium igennem jeres to eller tre år her. Som vores første årgang studenter på den nye gymnasireform har I været med til at sætte jeres præg på, hvordan vi fremover

skal gøre det. Af og til har I måske følt jer lidt som forsøgskaniner i TF-forløb og 130-timersforløb på STX og nye fagpakker og projekt-og praktikforløb på HF. Men på trods af at alt måske ikke har været helt snorlige i vores første gennemløb, og da slet ikke her i foråret, så er jeg helt sikker på, at I alle sammen har udviklet jer rigtig meget både fagligt, personligt og socialt. Jeres røde og blå huer symboliserer på fornem vis, at I nu både er studieparate og almindannede og klar til jeres videre færd ud i verden.

Jeg har i dimissionstaler ofte sagt til studenterne, at verden lå åben for dem. Det kan jeg vist ikke helt sige i år. Men livet ligger foran jer, og mulighederne er fortsat mange. Men I nødt til at være lidt mere kreative end tidligere studenter for at få jeres drømme om fremtiden til at blive til virkelighed.

I december blev dronningen interviewet af et barn i forbindelse med offentliggørelsen af dronningens scenografi til *Snedronningen*. Barnet spurgte nysgerrigt, ”Hvorfor skal man være kreativ?”. Dronningen svarede prompte: ”Man skal folde sig ud. Man skal gøre noget”. Det er et godt råd. Jeg håber, at I følger dronningens råd: er kreative, gør noget og folder jer ud på jeres helt egen måde. Lad jer ikke slå ud af begrænsningerne, som fylder verden lige nu. Se på det mulige, og nyd, at I har ret god tid. Pensionen venter tidligst om en 60 års tid – så det må godt tage tid at folde sig ud.

I er også en heldig årgang studenter, for I behøver ikke at lide af det såkaldte FOMO, som betyder ”fear of missing out”. I er nemlig allerede gået glip af en hel masse: fanefedteri, Gribstock og gallafest for bare at nævne et par ting. Men I er til gengæld blevet super digitalt dannede; I har vist, at fællesskaber også kan være stærke på afstand; og så er I de studenter i verdenshistorien, som har de absolut reneste hænder.

Nu skal I så ud at have snavsede hænder: arbejde, studere og rejse (hvis man kan). Men først skal I naturligvis fejre huerne og feste. Og derfor skal dagens ord til jer ganske enkelt være ”fest”! Nogle af jer vil måske huske at ”fest” også var årets tema i Nordisk Litteratur-ugen (som fejrede Foreningerne Nordens 100-års jubilæum). En mandag morgen i november læste jeg et lille uddrag af Karen Blixens *Babette's gæstebud* højt for jer. Karen Blixen skriver: ”Det gik i den lille by ofte således, at man under et godt måltid kom til at føle sig lidt tung i det. Men denne aften var det modsatte tilfældet, selskabet omkring bordet blev lettere af vægt, og lettere om hjertet, jo mere de spiste og drak” (s.66). Og det er

det, en god fest kan: gøre en lidt lettere om hjertet og løfte en op. Og det fortjener I. I fortjener at nyde, at denne tid er speciel, og at I har gennemført gymnasiet på trods af udfordringer udefra. I skal derfor nu nyde festen, lade jer blive løftet op og fejre jer selv og hinanden.

Når I så har festet godt igennem, så kan I med fordel lige dvæle lidt og lade der blive tid til eftertanke. Mærk efter, hvad I hver især vil. Hør gerne på gode råd, men følg jeres egne drømme. Hvis drømmene om fremtiden ikke står lysende klart (og det gør de næppe for alle), så er det helt ok. Det er faktisk godt at bruge tid på roligt at tænke over og mærke efter, hvad man har lyst til at gøre med sit liv, og hvilke fællesskaber man drømmer om at blive en del af i fremtiden.

I har i foråret vist, at vores fællesskab på gymnasiet også kan klare adskillelse. Det er godt at huske på, når jeres klasser spredes for alle vinde og I måske ikke ser hinanden så tit, hverken fysisk eller virtuelt. Men jeres og vores fællesskab består og vil ikke blive svækket af hverken tid eller afstand. I vil altid stå som en helt unik generation studenter – en generation jeg aldrig vil glemme. Heldigvis så er der også sat tid af til, at vi skal fejre jer med middag og fest til gamle elevers aften den sidste fredag i november. Til den tid er verden forhåbentlig helt åben igen, og nogle af jer har måske fundet ud af, hvad I drømmer om. Det vil jeg glæde mig til at høre om, når vi mødes i november og sammen mindes, hvordan det var at blive student i en coronatid. Det bliver en ganske særlig gamle elevers aften!

I efteråret holdt vi også en særlig fest på skolen, nemlig gymnasiets 40-års fødselsdag, hvor festudvalget havde fået lov til at bestemme, at bandet Ude af Kontrol skulle komme. Ude af Kontrolls tekstunivers er ikke ligefrem stuerent og egner sig måske ikke til en dimissionstale, men der er dog én af deres sange, som har et budskab, som det er værd at give jer med i dag. I ved hvad jeg tænker på, for I har hørt den før. Det er naturligvis deres sang ”Velsignet”:

”Uh-la-la-la

Vi alle er mennesker, og vi alle ka’ fejle

Uh-la-la-la

Men ka’ du se dig selv i spejlet?

Jeg husker, da jeg stod ved en skillevej

Og jeg tænkte, hvem er der virkelig for mig?

Føler mig velsignet og snakker ikk' om penge
Har lavet mine fejl, men jeg' jo bare et menneske
(Jeg' ikk' perfekt, men jeg har det godt)".

Med ønsket om, at I bliver mennesker, som ikke er perfekte, men som har det godt, dimitterer jeg jer hermed som studenter fra Gribskov Gymnasium 2020.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kristoffer-hoey-sidenius-translokationstale-2020>